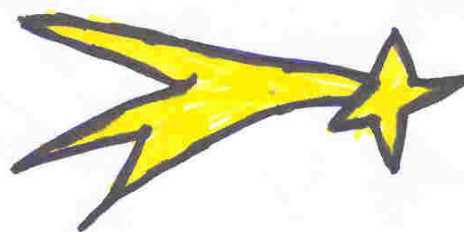

KALLID SÕBRAD,

Miikaelipäevast Jõuludeni on pikk tee, veerand aastat, mille jooksul toimub palju muutusi. Säravad sügisvärvid muutusid tuhakarvaliseks, selge päike peidab end tihti paksude pilvede taha ja laseb ainult vahel natuke valgust läbi. Öösel säravad tähed, mida ei olnud terve suve jooksul näha, selgesti taevas. Mõnikord peegelduvad nad jää peal, mis katab meie teed siis, kui kauaoodatud lumi on jälle ära sulanud. Ja me ei tööta enam õues vaid kolisime tagasi töökodadesse.

Uudistelehega oleme jõudnud juba päris kaugele: Teie ees on 60. lehenumber. 15 aastaringiga oleme toonud teieni iga ringiga neli eksemplari oma uudiseid.

See oli üks pikk ja keerlev tee, mille kaudu sai sissepoole minna, kui Hermann Friedel hakkas meile Tamme maja ees labürinti ehitama. Labürinti võib seostada inimese eluteega, mis läheb mitmest eluringist läbi. Advendiaia labürint või spiraal, mida kogesime jälle esimesel advendil, võtab meid kasvava valgusega kaasa teel Jõuludeni. Spiraal näitab päikese liikumist, talvise pööripäeva suuna muutmisega keskel. Samas võib see olla ka pilt valgusest, mille poole me elu jooksul püüdleme. Iga aastaga, iga ringiga jõuame me valgusele natuke lähemale. Valgusele, mis on ka valgus meie sees.

6. detsembril toimus Raplas sotsiaaltööfoorum, kus paljud sotsiaaltöötajad vaatasid tagasi viimase 15 aasta peale. Mitte ainult meie ei saanud sellel aastal 15 aastat vanaks, ka sotsiaaltöö Rapla maakonnas sai 15 aastaseks. Ants Tammar oli kirjutanud raamatu, kus ta kirjeldab sotsiaaltööd enne ja pärast iseseisvuse tagasisaamist. Paljud inimesed said ära mainitud, kes oma initsiatiiviga tekitasid muutusi, mis parandasid märkimisväärselt maakonnas sotsiaalteenuseid. Ka Ester Laos ja Pahkla Camphilli Küla (Katarina) said mainitud ja said tänukirja maavanema Tõnis Blank'i käest. Jaak Herodes, meie fondi esimees, oli 15 aastat tagasi Rapla abimaavanem. Foorumil rääkis ta usaldusest, millega ta toetas meie tööd, mis hõlmas täielikult uusi varem tundmatuid aspekte. Tema pidev usaldus ja toetus meile kõigi nende 15 aasta jooksul aitas meil areneda selleks, kes me praegu oleme.

Need viimased 15 aastat näitavad ka kui erinevad ringid me pidime läbima kiiresti muutuvate olukordade ja seadustega. Need muutuvad olukorrad jätkuvad, sest meil algab nüüd uus ring, uus viis kuidas me saame riigilt raha meie teenuste jaoks. Oleme väga tänulikud Ants Tammarile ja Ellen Rüütlikele, kes toetasid meid Rapla sotsiaalosakonna poolt viimaste aastate jooksul ja aitasid, et saime riigilt rahad regulaarselt kätte. Tulevikus saame aga raha aktsiaseltsi kaudu, ja keegi ei tea veel, kuidas see töötama hakkab, mida see tähendab ja kuhu see meid viib. Nii et võib öelda,

et hakkame käima uut ringi, nagu lapsed, kes saavad noorukiks, vaadates maailma uute silmadega. Loodame, et see uus ring sisaldab selgust ja valgust.

Soovin palju valgust ja soojust teele mis viib Jõuludeni ja Kolmekuningapäevani ja uuele ringile, mida me nimetame Uueks Aastaks 2008.

KUTSUME TEID VAATAMA OBERUFER'I JÕULUNÄIDENDIT

22.detsembril Pahkla Camphilli Külas, Mikaeli saalis kell 14.30

Teised näidendid:

18.detsember: Karula lastekodus kell 14.00

20.detsember: Kose päevakeskuses kell 14.00

MUUTUSED KÜÜNLATÕÖKOJAS

Võttis aega, aga lõpuks hakkasime jälle küünlaid tegema. Esimesed küünlad said tehtud mitte Pahklas vaid Tallinnas, Mardilaadal. Esimest korda mõtlesime välja ohutu meetodi kuidas nii suurel üritusel küünlaid teha. Seda saatis suur edu. Lõpuks oli rohkem küünlategijaid kui küünlaostjaid. Mardilaadal küünlaid müües nägime, kuidas teised tooted olid nii ilusti pakitud, et meil tuli ka idee oma küünlaid teistmoodi pakkida. Võtsime ette kõik need kevadest saadik pakkimata küünlad ja kollase klepsu asemel kinnitasime need ilusa omapunatud paelaga. Nägime ka, et see võtab hoopis palju rohkem aega. Õnneks tulid meile Anna ja Kristel kuuks ajaks praktikale ja hakkasid kohe paelategemist tõsiselt võtma. Nii lõbus on töökojas, kui igas nurgas ja igal pool mujal tehakse paelu. Kui sa tahad läbi töökoja minna, lähevad paelad sinu ees ülesse või alla, nii nagu tantsitaks. Nüüd on meil jõululaada jaoks ilusti pakitud küünlad olemas.

Veel üks üllatus oli see, et Marek hakkas vormiküünlad tegema. Praegu kutsub ta veel "neiut" abiks, aga võib-olla varsti oskab ta neid juba ka ise teha.

Larissa ja vahel ka Ernest, Sanna, Raphael ja Annika vaatavad küünlatöökotta sisse ja küsivad, kas on vaja kuidagi aidata. Nad võivad siis alati pakkida ja pakkida või sõlmi või paelu teha. Ja selleks, et meistrid Inge, Jevgeni, Kersti ja Margus küünlategemisel abi saaks, õppisid kõik vabatahtlikud ja praktikandid ka küünlategemise ära.

Ka meie internetileheküljel on töökoja suhtes midagi muutunud: Nüüd võite seal ka küünlapilte vaadata. See sai võimalikuks tänu Ernesti arvutitundmisele. Võtsime kaks sorti küünlaid nimekirjast välja, sest meile ei meeldi eriti jäneseid ega parte põletada. Mõtlesime, et võib-olla tellime uued vahavormid selle asemele. On teil soove? Ja nüüd jääme jälle küünlaostjaid ootama....

Soovime teile Häid Jõule meie küünalde rahulikus valguses!

KATARINA

UUDISED TAMME MAJAST

Juba rohkem kui pool aastat elab Tamme maja pere nüüd majas sees. Iga kord, kui ma majja tulen, iga kord kui lähen oma tuppä või teen köögis süüa, olen nii tänulik, et meie paljud sõbrad selle ilusa ja hea maja rajamise võimalikuks tegid.

Köök, mille eest pidime veel eraldi raha leidma, on nüüd väga hea koht töö tegemiseks. Isegi riiklikele kontrollidele avaldas köök muljet.

Ka nüüd majas sees elades, on meil veel palju teha vaja: riiulid, nagid, pildid, garderoobi peaks tegema ja üles panema. Viimased kardinad on vaja rippuma panna ja peame leidma võimaluse, kuidas pildid kivikõvale seinale rippuma saaks panna.

Vahepeal olid meil pööningul külalised, kes edasi-tagasi joostes palju müra tekitasid. Kartsin natuke elektriikaablite ja soojenduse pärast ja pidin hiired lõksuga kinni püüdma. Tiugu, meie kass, oli õige kassitoidu üle väga rõõmus. Natuke vaiksemalt saabusid teised külalised, kes kündsid öösel maja ümber maad. Ants räägib Teile nendest.

Tuul ja vihm ei pääse tõesti majja sisse, mida ei saa kahjuks öelda meie teiste majade kohta. Sellepärast tahan veel kord öelda SUUR AITÄH kõigile neile, kes maja ehitada aitasid.

TAMME MAJA PERE NIMEL: KATARINA

COMENIUSE JA HELLE MAJA REMONT

Tamme maja artiklis mainisin juba, et külas pole teist maja, kuhu vihm ja tuul sisse ei pääseks. Vahel on ka päris hea tunne loodusega seotud olla isegi maja sees, aga meil on ka kindlad olukorrad, millal see eriti sobilik pole.

Helle ja Comeniuse maja on nüüd meie järgmised projektid. Järgmise aasta jooksul tahaksime need majad remonditud saada. Comeniuse majas tegutses Silvo juba vannituba lammutades, et näha, mis seal teha tuleks. Kui palju me remontida suudame, sõltub väga sellest, kui palju annetusi me neile projektidele saame.

Oleksime väga tänulikud, kui kõik need, kellel võimalik, võiksid meid jälle rahaliselt või praktiliselt toetada.

KATARINA

PIRETÍ REIS TŠEHHIMAALE

Veronika, kes oli siin vabatahtlik, kutsus mind Tšehhimaale külla. Lennujaamas leidsime ühe naise, kes oli nõus mind lennukile saatma. Berliinis sain juba ise hakkama, käisin lihtsalt inimeste järgi. Veronika ootas mind juba. Me kõndisime hästi palju ringi, vaatasime parki, sõime vahepeal ja puhkasime pargis. Siis jõudsime õhtul bussijaama ja öösel läks reis edasi bussiga. Me jõudsime hommikul Prahasse. Sealt pidime teise bussiga veel edasi sõitma, kuni me jõudsime Svitavyni, Veronika kodulinna. Siis läksime kohe magama. Pärast tuli ka Veronika ema koju.

Järgmisel päeval näitas Veronika mulle oma kodulinna. Käisime ka metsas seeni korjamas, aga ei leidnud suurt midagi. Olid ilusad ilmad. Õhtul mängisime. Mängisime ka kabet. Küllastasime Veronika sõpru, nad pakkusid meile teed. Nägime ka Veronika tädipoja tütart. Ta oli nii armas laps.

Ühel päeval käisime Brno linnas. Seal oli suur kaubamaja, nägime pulmi kus kõik külalised sõitsid uunikumidega, ööbisime kaks ööd Veronika õe ja sõbranna juures. Vaatasime multikaid, hästi huvitavad olid.

Üks päev tegin mina süüa, tatraputru, sibulakastet ja peedisalatit. Veronika emale maitses minu eesti toit.

Prahasse sõitsime bussiga. Seal kõndisime palju ringi. Hobused sõitsid tee peal vankriga. Nii suur linn oli. Palju inimesi, palju rämpsu oli müügil. Mina ostsin endale Praha pildiga särgi. Nägime kella kiriku seinal, kus käisid iga täistunni ajal apostlite kujud üleval tornis ringi. Öösel sõitsime bussiga Berliini. Kell viis hommikul jõudsime sinna ja kõndisime ringi. Veronika viis mind jälle lennujaama, leidsime eesti perekonna, kes aitas mind lennuki peale. Kui lennuk oli ära läinud, läks Veronika rongiga koju tagasi.

Mulle meeldis see reis väga. Ma olen Veronikale väga tänulik selle reisi eest, et ta kutsus mind Tšehhimaad vaatama.

PIRET

MARGUSE AASTARING

Kevadel nägin ma lepatriinut ja lilli, lõikasin nurmenukke tee jaoks. Suvel läksin metsa maasikale. Sügisel korjasin metsas seeni. Jõuluajal panin kuuse üles, kaunistasin ta küünaldega. Me mängisime kuusemängu. Jõulukirikusse läksin, jõulutaat tuli ja ma laulsin talle jõululaulu. Me sõime jõulutoitu: verivorsti, seapraadi ja hapukapsast. Puhkusele läksin. Nägin hobust. Andsin talle jahu ja vett. Põder oli seal ka.

MARGUS

OTSING

Kui minult enne alternatiivteenistust küsiti, mida ma pärast tegema hakkan, vastasin ma alati, et kasutan aastat võõral maal selleks, et leida oma teed tulevikus.

Nüüd olen siin juba neli kuud ja paistab, et tean sellest, mis teed ma tahan minna, veel vähem.

Nüüd tõuseb üles küsimus, kuidas seda teed otsida või leida. Peale natukest mõtisklemist jõudsin arvamusele, et ei ole tähtis, kas leian sellel aastal kindla ameti või õpingu. Praegu on tähtis püüda nii palju kui võimalik kogeda uut, kõigest huvitatud olla ja palju teha.

Ma arvan, et pean ootama, kuni olen läbi elanud terve aastaringi. Alles siis on aeg tulevikku vaadata.

Loodan et leian tähe, mida pean järgima, nii nagu Joosep ja Maria seda palju, palju aastaid tagasi tegid.

RAPHAEL

MARDILAAT

Neljapäeval käisime Mardilaadal. Panime küünlakastid bussi ja sõitsime Tallinnasse. Sõitsime Saku Suurhalli. Seal oligi laad.

Panime kõik asjad üles ja siis avati laad. Räägiti mardilaada muljeid. Vaatasime, mis kõik lava peal toimus. Olid haldjad, rahvamuusikud ja tantsijad.

Merle, Ernest ja Katarina müüsid sellel ajal küünlaid, kui Merike, Kersti, Margus ja mina ringi kõndisime ja ilusaid asju vaatasime. Nägime sokke, kindaid, vaipu, ja ühte meest, kes tegi puulusikat. Kulbiks võiks seda ka nimetada. Punuti ka paelu.

Käisime Katarinaga ka suures Prisma poes. Margus ostis endale paberit. Kilekotid, mida me vajame küünalde müümisel, olid kõik välja müüdnud.

Tagasi laadale tulles käisime pannkooke söömas.

Aitasin veel küünlaid teha ja siis oligi juba esimene laadapäev läbi.

Reedel, laupäeval ja pühapäeval käisid teised inimesed laadal.

JEVGENI

ADVENDIAEG

Osad inimesed tegid pärjad valmis, pärast viisime need majja ja panime neli küünalt peale. Pühapäeval panime esimese küünla põlema. Sel pühapäeval panime teise küünla põlema. Jõulude ootamise aeg on tore ja ilus aeg.

KERSTI. K

ANTSU LOOD

Ühel ööl nägin ma palju metssigu, kui aknast välja vaatasin. Nad kündsid maad Tamme maja taga ilusti üles. Hommikul, kui nad mind nägid, jooksid jälle metsa tagasi, aga nüüd ma neid enam näinud ei ole. Kuulsin jahimeeste püssipauku. Nad lasid sead vist maha. Nüüd on meil maa köögist puukuurini üles küntud.

Ühel päeval käisin mardilaadal. Seal oli palju asju müüa.

Esimesel adventil võtsin palju külalisi vastu. Ma näitasin nendele lehmalauda, kuke ja kanad ja sead ette. Tondi kooli Urve Purga viiulilapsed tulid meile esinema koos oma vanematega. Pärast läksime saali. Terve saal oli täis. Mina võtsin küünla, mis oli õuna sees, ja kõndisin ümberringi sisse, panin küünla keskel põlema ja pärast panin ta ringi peale. Teised hakkasid siis ka niimoodi tegema. Kõik. Ernest ja Katarina mängisid lüürat ja Sanna laulis. Kui kõik oli valmis, sõitsid külalised jälle koju.

Reedel läksin jälle piimaringile. Ernest sõitis õiges kohas üle tee. Uus tee Lilleorgu on nüüd valmis. Igal reedel sõidame sinna. Mina panen täis purgid riuli peale ja tühjad purgid tagasi kasti ja Ernest viib need jälle auto peale. Nii see oli ja siis hakkasime jälle kodu poole minema.

ANTS

TUDOR

Pille tõi Viljandist uue koerakutsika. Ta võttis mind ka kaasa. Alguses käisime vaatamas. Ta on valge ja pruuni laiguline. Ta on nii armas. Näo peal on pruunid laigud. Nina on tal natuke roosakas. Nägu on väga armas. Ta käpad on hästi paksud ja karvased. Me jookseme temaga ringi. Ta tahab väga palju möllata ja mängida. Pille ja minu või Kairiga koos läheb ta jalutama ja õpib õues oma häda tegema. Libeda peal ta kukkus. Kui kanad on väljas, on ta kanaaia ees ja jookseb edasi-tagasi. Tudor käis kord ka Raplas koerakoolis. Ta ainult vaatas, mida teised koerad tegid. See kestis ainult pool tundi. Siis tulime tagasi. Kevadel hakkame seal käima.

PIRET

Häid Jõule!

Vabandage! Ma ei ole ennast veel tutvustanud. Minu nimi on Sanna ja ma olen vabatahtlik Rootsist.

Jõulud tulevad ka Pahklasse ja mul on hea meel ettevalmistustest osa võtta. Esimeseks adventiks tegime adventiaia koos külalistega Tallinnast. See oli nagu labürint kuuseokstest, mille keskel oli suur küünal. Igaüks pani sinna labürinti ka oma küünla õunast küünlaaluse peal. See oli väga ilus. Katarina, mina ja Ernest musitseerisime koos. Katarina ja Ernest mängisid lüürat ja mina mängisin flööti ning laulsin traditsioonilist Rootsi jõululaulu. Ka meie külalised esinesid meile kontserdiga ja meie enda külaelanikud tegid samuti muusikat. Kõigil oli hea tuju.

Sanna

TA ON VÄIKE, AGA MIDA VEEL?

Igaüks tunneb neid, nad on väikesed ja teevad palju. Mida nad teevad, sõltub sellest maast, kus nad elavad.

Austrias seisavad nad põhiliselt aedades ja rõõmustavad, kui keegi neid vaatab. Eestis teevad nad palju tööd, eriti just Jõulude ajal. Nad toovad sulle väikesi kingitusi ja vahel juhtub, et sa leiad padja pealt väikese pähkli, aga kunagi ei näe sa päkapikku, kes ta sinna pani.

Agas kas nad näevad nüüd tõesti välja samasugused nagu väikesed inimesed või kas nad on täitsa teistmoodi?

Austrias on aiapäkapikud tehtud põhiliselt savist. Meie tegime omad, aga mitte savist, vaid teisest materialist, lambavillast. Kõlab võib-olla imelikult, aga Katrini viltimisõpetaja ütles, et lambavill käitub samamoodi nagu savi, kui sa oskad talle vormi anda.

Kui tahad päkapikku teha, on sul vaja tükike lambavilla ja viltimisnõela, millega pead villa torkima, kuni ta kõvaks läheb. Lõpuks oli igaihel oma päkapikk valmis. Me ei tea, kas nad näevad välja nagu päris päkapikud, aga nüüd me vähemalt tulevikus teame, kes meile kommi toob.

ERNEST

ELU PUUETEGA

Midagi, mida sa Pahklas õpid, on see, et sa õpid igas valdkonnas puudujääkidega toime tulema. Sa kohtud oma võimaluste ja piirangutega ja ka teiste inimeste omadega, aga põhiliselt leiad sa ASJADE puude.

Näiteks autoga väljasõidul kaasneb alati risk või avantüür. Esimesel päeval, kui ma Eestisse tulin ja Rosie mulle lennujaama vastu tuli, sain juba tuttavaks vana Volvoga. Meil oli kumm tühi ja me pidime leidma tööriistad, et kummi vahetada. Aga sellepärast, et vana Volvo on päris vana ja päris kummaline, polnud kellelgi sobivaid tööriistu (või ei saanud nad meie kehakeelest aru). Kui auto jälle mõni nädal tagasi piimaringi ajal katki läks, pidid Silvo ja Ernest autoosad tee pealt üles otsima, sest auto oli vaja parandusse viia. Ja miks ütleb Murphy seadus, et lüpsimasinad peavad alati lahti kukuma just kõige närvilisema lehma lüpsi ajal?

Kui optimistlikult mõelda, siis – vähem on rohkem (aga ikka, vahepeal natuke rohkem põhjustaks vähem stressi).

LARISSA

MEIE AADDRESS: Pahkla Camphilli Küla, Prillimäe,
Rapla maakond 79742, Eesti/Estonia

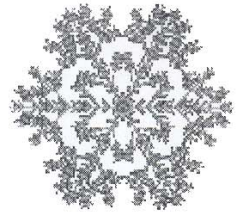
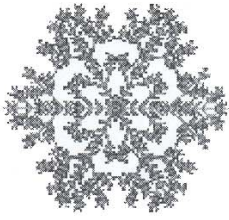
TELEFONID: (372) 48 34 430 – Helle maja
48 34 416 – Tobiase maja
48 97 535 – Tamme maja
48 34 419 – Männi maja
48 98 300 – Vikerkaare maja

FAX: (372) 48 97 231 **E-mail:** pahklack@hotmail.ee
Koduleht internetis: www.pahklack.ee

ANNETUSED:

- SEB Eesti Ühispank konto nr.10802003928005 Pahkla Camphilli Küla SA
- Spendenkonto in Deutschland: Katarina Seeherr Stadt+Kreissparkasse Pforzheim; IBAN DE 13666500850001716379 BIC PZHSDE66
- Spendenkonto: Freunde der Erziehungskunst Rudolf Steiners e.V. Spende für Pahkla Camphilli Küla Projekt: 6570 Postbank Stuttgart BLZ 600 100 70 Konto-Nr: 39800-704 IBAN: DE91 6001 0070 0039 8007 04 BIC (SWIFT):

LIISA

Häid Jöule ja

JUNGE head uut aastat ?

MERIKÉ Kristina + Mike VoVa
Tiia MAREK Samu
und ein gutes neues Jahr ? Prettig

Fröhliche Weihnachten

Kerstbogen en een gelukkig

Linnex Johanna

God Jul och gott nytt år

KERSTI

Hatrin

Guido

Malle

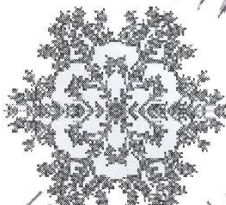
Kaari JEVGENI

MARGUS

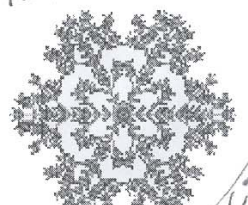
Raphael

Merry Christmas and

a happy new year !

KATARINK

ANTS

ERNEST

Peter

Larissa
KERST SMID

Jad